11.9.73
יום הבחירות
לועידת
ההסתדרות ה־12
כל קול הוא כל יכול!
השתתף בהצבעה,
קולך קובע!

12 X 21 X
ספורט
־טוטו
השבוע
מינימום
פרס ראשון
150 אלף ל״י
(כולל העברה)
עשה לך מנהג קבוע־
מלא טוטו כל שבוע!

יום הבחירות
לועידת ההסתדרות ה־12
11.9.73
כל קול הוא כל יכול!
השתתף בהצבעה,
קולך קובע!

במדינה

(המשך מעמוד 19)

עלה. היום הסמים מוצצים לך את כל הכסף.״ בנות 16 ו־18, מכורות השתיים לסמים קשים זה למעלה משנה, מצמי־דות את מחיר שירותיהן, מלבד למחירים הכלליים הנהוגים בין עמיתותיהן, גם ל־מחירי הסמים.

משפט

תכשיטי התכשיט

משפטן ואיש־עסקים מבריק נעצר כחשוד ברמאות של שני מיליון ל״י

אמנון זקונ׳ט אהב תמיד כסף — כפי שחזר והצהיר בכל הזדמנות בפני חבריו. השבוע, כאשר נעצר על־ידי המישטרה, היה זה באמת בגלל הרבה כסף: שני מיליון ל״י.

חוקר המישטרה טען בפני השופט התורן שזקונ׳ט השתמש במיסמכים כוזבים בקשר ליצוא כלי־כסף, קיבל במירמה תמריצי־יצוא בשיווי שני מיליון ל״י בקירוב. כן חשוד זקונ׳ט בזיוף מיסמכים ושיווק סחו־רות ללא סימוני מס־קנייה.

השופט נעתר לבקשת המישטרה, עצר את הצעיר בן ה־25, תלמיד מבריק של הפקולטה למישפטים בירושלים, לשבעה ימים.

עסקים לפני הכל. בגיל 22 החל זקונ׳ט את הקאריירה שלו ככתב היומון הכלכלי שער בירושלים. היה זה לאחר שסיים בהצטיינות את לימודי התואר ה־ראשון במישפטים, החל את לימודיו לקראת התואר השני.

למרות הצטיינותו בלימודיו, נהג אמנון לספר שאין בדעתו לעסוק במישפטים. עולם העסקים עניין הרבה יותר את ה־צעיר יפה־התואר.

תוך כדי עבודתו בשער ולימודיו, החל זקונ׳ט לשמש גם כסוכן־מכירות של חברת אי.או.אס. המפורסמת של ברני קורנפלד. עד מהרה הפך, למרות גילו הצעיר, לאחד הסוכנים המצטיינים של החברה.

מכירה מפתיעה. בבוא הזמן, החל ז׳קונט להציע למכירה את מניות אי.או.אס. הפרטיות שלו. הכל הופתעו מהחלטתו. המניות היו בשיא ערכן, והחלטתו של אמנון נראתה טיפשית. מנהל אי.או.אס. בישראל, ג׳ו מלמד, קנה אותן מידיו בשמחה.

תוך זמן קצר, חלה ההתמוטטות, וכל מי שהחזיק במניות הפסיד את כספו. אמנון יצא ברווח גדול מהעסק.

שטח חדש. השלב הבא בקאריירה של איש־העסקים המוכשר: תכשיטים. הוא אסף כספים פה ושם, רכש חלק מעסקי־התכשיטים של אלי ורחל גרא ביפו. אולם הוא לא נשאר שם זמן רב, על רקע חילוקי־דעות בדבר צורת ניהול העסק.

ז׳קונט עבר לנהל מיפעל לייצור תכשי־טים באשדוד, הקים רשת־מכירה ארצית, ונראה היה שהוא מתבסס במסלול של איש־עסקים מוצלח וסולידי.

עד שפלישת המישטרה לעסקיו הנוצצים קטעה את התקדמותו.

הדייג הסרסור

חדייג חעסיק את אשתו הקטינה בזנות

העדות שביקשה יפה אלוני למסור ב־תחנת־המישטרה היתה שיגרתית, לגבי ה־חוקרים: בעלה מעסיק אותה בזנות, הצ־הירה. בנוסף לכך, היא גם קטינה. הוא שלח אותה לפרנסתה זו עוד בטרם נשאה לאשה, המשיך בכך גם אחרי החופה, הפך את ביתם בכרם־התימנים לברדק שלם.

מה קרה שבאה להתלונן דווקא עכשיו? הצעירה חשפה את גווה בפני החוקרים: מסתבר שהבעל האוהב הגזים הפעם ב־מכותיו, ולאשה נשבר ממנו.

הפתעה גדולה. בבית־המישפט לא היה אדם מופתע יותר מאברהם אלוני, צעיר (25) שחרחר וצנום. מעולם לא ידע שאשתו זונה. מאיפה יכול היה לדעת? מדי יום היה יוצא לעבודתו כדייג, כדי לפרנס את אשתו בכבוד, לא חלם כלל על מעשיה הנלוזים מאחורי גבו. מאליו מובן גם שלא התפרנס אף פעם על רווחיה.

רק לפני שנתיים שמע לראשונה שאשתו זונה. שמע, אך לא האמין. חברה בשם

(המשך בעמוד 28)

רב העיר הרב יעקב לנדא, רבה של ק״ק דבני־ברק, כפי שצולם בהסתר בחדר־עבודתו: „אינני משוחח עם כותבי־הראיונות,״ אמר.

כמו בכל ביזיון, גם כאן, צריך היה לחפש את האשה. או, כפי שניסח זאת הרב יעקב לנדא, רבה הראשי של קהילת־קודש בני־ברק: „הגברות באות לבושות בגדי־שחץ.״

ובגדי־שחץ בבני־ברק, זו כידוע עבירה שלא תעבור בשקט. ואכן, הרעש הלך וגבר, הרוחות הלכו והתלהטו — עד שרוח העברה והזעם פשטה במקום החטא, הפכה אותו לאודים עשנים.

אמנם, מכבי־האש שהוזעקו למקום קבעו שהיה זה סתם גפרור שהצית את אולם־החתונות בבניין בית־הכנסת הגדול בעיר — מקרה פשוט ושיגרתי של הצתה זדונית.

אולם מכבי־האש הם כידוע סתם יהודים פשוטים, רחוקים מלהיות תלמידי־חכמים, וברור שאי־אפשר להם להבין שהיתה זו פשוט אצבע אלהים, שהצביעה לכיוון אולם החטאים ושרפה אותו ציק־צ׳ק.

ריקודים יחד, רחמנא ליצלן

הסערה החלה לפני כשלושה חוד־שים, כאשר הרב לנדא אסר לקיים חתונות באולם ביהכ״נ הגדול, הורה לספקי המזון בעיר שלא לספק לשם מזון.

נימוקו היה שאין מקפידים שם על צני־עות: „מתקיימים ריקודים מעורבים,״ כתב לשר־הדתות. „הגברות באות לבושות ב־בגדי שחץ והכניסה לאולם ולביהכ״נ ש־מעליו אחת היא.״

„לא בגלל זה מתנגד לנו הרב,״ הסביר השבוע הגבאי אברהם פלדמן. „החתונות הנערכות במקום הן ברובן של בני־ישיבות, המקפידים על צניעות.

„כשפתחנו בשנת 67׳ את ביהכ״נ, נתן הרב לנדא הסכמתו וחתם על התוכנית כולל האולם לשמחות. הוא גם עזר לנו להכין את חדר האיחוד לחתן כלה, שמה הם הולכים אחרי החופה לכמה דקות.

„אבל אחרי כמה שבועות אמר לי הרב כי הוא רוצה להיות רב יחידי לבית־הכנסת. אמרתי: ,הדלתות פתוחים לכל רבני העיר. לא יהיה זה ביכ״נ של רב אחד.׳

„מאז התחיל הרב להתנכל לנו, וסירב לרשום נישואין לזוגות שעמדו להינשא בביהכ״נ הגדול.״

ביזיון לרב

כאשר החמירו הסנקציות של הרב, פנה פלדמן לרב דולגין, לאדמו״ר מגור, ולרב ווזנר, ביקש מהם שידברו אל ליבו של הרב לנדא, כדי שלא יצטרך להביא בזיון לכבוד הרב ולהגיש נגדו בג״ץ, כפי שמסביר זאת פלדמן.

„ ,לא רוצים אנו להיכנס לענייני מח־לוקת,׳ ענו לי. לא היתה לי ברירה, ולפני כחודש פניתי לביהמ״ש העליון, הוצאתי צו־על־תנאי נגד הרב לנדא, שינמק מדוע הוא מסרב לרשום נישואין, ומדוע הורה

„העולם הזה״, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל־אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, ת״ד 136 • מען מברקי: עולמפרס • „הדפוס החדשי״ בע״מ, ת״א, רח׳ בן־אביגדור • הפצה: גד בע״מ • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע״מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו״ל: העולם הזה בע״מ.